

да направѣхъ товѣ; но не щѣхъ да имамъ желаніе, защото щѣхъ да съмъ лошо дѣте, ако тя не послушахъ.

М. Иванчо, ако ты имаше силѣ да престѣчешъ вървѣ-тѣ, и да бѣгашъ отъ мене, тогава ты щѣше да имашъ силѣ да си лошо дѣте.

И. О, мамо, усѣщамъ тѣхъ силѣ нѣкога, когато не ми ся вижда угодно онова, щото ми заповѣдувашъ ты, или когато поискамъ да правѣхъ нѣщо, което ты ми заповѣдовашъ да не правѣхъ.

М. Имашъ прочее силѣ да правишь зло, и да правишь добро.

И. Наистинѣ, мамо: увѣренъ съмъ, че имамъ: ако нѣмахъ то ты, не трѣбоваше да мя наказувашъ, когато направѣхъ нѣщо лошо, нито да ми въздавашъ честь, когато правѣхъ добро.

М. Има ли куче-то ти Ифестъ силѣ да донесе единъ камѣкъ?

И. Може да донесе съ уста-та си.

М. Кои други вещи има то силѣ да прави.

И. Може да ходи, да тича, да скача, и да прави много вещи, както правѣхъ и азъ.

М. И така то има нѣкоѣхъ силѣ приличнѣ на твоѣхъ-тѣ.

Но има ли Ифестъ силѣ подобнѣ на твоѣхъ-тѣ, да прави онова което е добро, и онова което е зло?

И. То нѣма такавѣ силѣ, и не е възможно да има, защото не знае кое е добро-то и кое е зло-то.